

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1686**z dnia 12 listopada 2020 r.****poddające rejestracji przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z Turcji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 14 ust. 5,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 maja 2020 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła wszczęcie postępowania antydumpingowego („postępowanie antydumpingowe”) dotyczącego przywozu do Unii niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji, w następstwie skargi złożonej w dniu 31 marca 2020 r. przez Eurofer („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej.

1. PRODUKT PODLEGAJĄCY REJESTRACJI

- (2) Produkty podlegające rejestracji („produkt objęty postępowaniem”) to niektóre wyroby walcowane płaskie z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyroby cięte na wymiar i taśmy), niepoddane innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte. Produkty te to wyroby obecnie oznaczone kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kod TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 i 7226 91 99. Powyższe kody CN i kody TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.
- (3) Rejestracji nie podlegają: (i) wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, (ii) wyroby ze stali narzędziowej i szybkotnącej, (iii) wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm, oraz (iv) wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości od 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.

2. WNIOSEK

- (4) W dniu 17 września 2020 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację towarów na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Skarżący wnioskował o objęcie rejestracją przywozu produktu objętego postępowaniem, tak by można było wobec tego przywozu zastosować środki z mocą wsteczną począwszy od dnia takiej rejestracji.
- (5) W odpowiedzi na przedmiotowy wniosek uwagi przedstawiły następujące zainteresowane strony: rząd Turcji, konsorcjum użytkowników (użytkownicy), grupy Colakoglu i Erdemir oraz Habas (producenci eksportujący), tureckie Stowarzyszenie Eksporterów Stali („ÇİB”) oraz tureckie Stowarzyszenie Producentów Stali („TCUD”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2020, s. 9.

3. PODSTAWY DO REJESTRACJI

- (6) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja może polecić organom celnym podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywożonych produktów, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu od daty takiej rejestracji, z zastrzeżeniem spełnienia wszelkich warunków określonych w rozporządzeniu podstawowym. Przywóz można również poddać rejestracji na wniosek przemysłu Unii zawierający dostateczne dowody uzasadniające takie działanie.
- (7) Skarżący twierdził, że zgodnie z najnowszymi dostępnymi danymi statystycznymi po wszczęciu dochodzenia nastąpił znaczny wzrost przywozu, co mogło z dużym prawdopodobieństwem znacznie osłabić skutki naprawcze ostatecznych ceł antydumpingowych. Skarżący twierdził również, że przywóz z Turcji przez długi okres w przeszłości stanowił przedmiot dumpingu, a importerzy byli lub powinni byli być świadomi dumpingu ze strony Turcji.
- (8) Komisja rozpatrzyła wniosek w świetle art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Komisja sprawdziła, czy importerzy byli świadomi lub powinni byli być świadomi dumpingu w zakresie jego rozmiarów oraz w zakresie domniemanej bądź stwierdzonej szkody. Zbadała również, czy przywóz nadal znacznie rósł, co – przy uwzględnieniu momentu, w którym miał on miejsce, a także jego wielkości i innych okoliczności – mogło znacznie osłabić skutki naprawcze ewentualnego ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone.

3.1. Świadomość importerów w kwestii istnienia dumpingu, jego wielkości oraz domniemanej szkody

- (9) Komisja dysponuje na tym etapie wystarczającymi dowodami wskazującymi, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Turcji odbywa się po cenach dumpingowych. W skardze przedstawiono wystarczające dowody na występowanie dumpingu oparte na porównaniu tak ustalonych wartości normalnych z ceną eksportową (na poziomie *ex-works*) produktu objętego postępowaniem przy sprzedaży na wywóz do Unii. W perspektywie całościowej oraz biorąc pod uwagę zakres domniemanych marginesów dumpingu, sięgających 4–8 %, dowody te potwierdziły w wystarczającym stopniu, że wskazani producenci eksportujący stosują dumping.
- (10) W skardze przedstawiono również wystarczające dowody na występowanie domniemanej szkody dla przemysłu Unii, w tym na negatywne zmiany kluczowych wskaźników skuteczności działania przemysłu Unii.
- (11) Informacje te zawarto zarówno w jawnej wersji skargi, jak i w zawiadomieniu o wszczęciu opublikowanym w dniu 14 maja 2020 r. Zawiadomienie o wszczęciu jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, toteż mają do niego dostęp wszyscy importerzy. Importerzy, jako zainteresowane strony w dochodzeniu, mają ponadto dostęp do jawnej wersji skargi oraz do dokumentacji nieopatrzonej klauzulą poufności. Na tej podstawie Komisja uznała, że importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi dumpingu, jego zakresu i domniemanej szkody⁽³⁾.
- (12) Jak wskazano w motywie 5, w odpowiedzi na wniosek o rejestrację uwagi przedstawiło szereg zainteresowanych stron. Jeżeli chodzi o pierwsze kryterium, rząd Turcji, Habas, CIB i grupy Colakoglu i Erdemir podkreśliły, że samo wszczęcie dochodzenia antydumpingowego nie oznacza automatycznie, iż dumping faktycznie ma miejsce, gdyż niektóre dochodzenia (w tym również dochodzenia dotyczące Turcji) zostają zakończone bez nałożenia ceł. Byłby to wówczas jedynie „jednostronny zarzut”. Importer nie może zatem być świadomy czegoś („dumpingu”), czego nie potwierdzono w toku dochodzenia. Rząd Turcji, Habas i CIB zakwestionowały również niektóre dodatkowe dowody przedstawione przez Eurofer we wniosku, w tym twierdzenie, że dyrektor generalny jednego z tureckich producentów eksportujących wiedział o zbliżającym się dochodzeniu antydumpingowym, a także informacje, z których wynika, iż przywóz produktu objętego postępowaniem podlega środkom ochrony handlu w państwach trzecich. Ponadto TCUD zauważyło, że niektóre twierdzenia dotyczące środków antydumpingowych przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem z Turcji przedstawione przez Eurofer w oświadczeniu nie były zgodne z prawdą. W tym zakresie TCUD twierdziło, że jedno przedsiębiorstwo zostało wyłączone ze środków nałożonych przez Stany Zjednoczone w wyniku odwołania wniesionego do sądów właściwych, a inne państwo trzecie (Maroko) zniósło cła antydumpingowe wobec Turcji w następstwie decyzji zespołu orzekającego WTO.

⁽³⁾ Zob. wyrok Sądu (druga izba) z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie T-749/16, Stemcor przeciwko Komisji Europejskiej, pkt 56.

- (13) Art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stanowi, że począwszy od wszczęcia dochodzenia, Komisja, po poinformowaniu w odpowiednim czasie państw członkowskich, może polecić organom celnym podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywożonych produktów, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu od daty takiej rejestracji. Głównym celem rejestracji w tym przypadku jest dopuszczenie możliwości nałożenia środków tymczasowych z mocą wsteczną do 90 dni przed ich zastosowaniem zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W świetle przedmiotowego przepisu Komisja nie może rejestrować przywozu już po nałożeniu cła tymczasowego.
- (14) Jeżeli, jak sugerują niektóre strony, rejestracja byłaby możliwa dopiero po ustaleniu dumpingu w toku dochodzenia, wówczas z definicji rejestracji nie można by dokonać przed nałożeniem cła tymczasowego. W wyniku przyjęcia takiego podejścia narzędzie rejestracji całkowicie straciłoby skuteczność⁽⁴⁾. Komisja musi zatem podjąć decyzję w sprawie rejestracji przywozu przed nałożeniem cła tymczasowego. W tym zakresie Komisja zauważyła, że na etapie złożenia przez skarżącego wniosku o rejestrację najlepsze dostępne informacje zawarto w skardze, na ich podstawie – jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu – Komisja wszczęła dochodzenie antydumpingowe oraz informacje te wskazywały na istnienie dowodów świadczących o występowaniu dumpingu wyrządzającego szkodę. Komisja odrzuciła zatem te argumenty jako bezzasadne. Ponadto w związku z przedmiotowym ustaleniem Komisja nie była zobowiązana do przeprowadzenia oceny dodatkowych dowodów, o których mowa powyżej, dotyczących przywozu przez tureckich producentów eksportujących do państw trzecich oraz powiązanych argumentów.
- (15) Komisja uznała zatem, że pierwsze kryterium rejestracji zostało spełnione.

3.2. Dalszy znaczny wzrost przywozu

- (16) Komisja przeanalizowała to kryterium na podstawie danych statystycznych dotyczących produktu objętego postępowaniem, dostępnych w bazie danych Surveillance 2. Na potrzeby oceny kwestii, czy doszło do dalszego znacznego wzrostu od czasu wszczęcia dochodzenia, Komisja w pierwszej kolejności określiła okresy objęte porównaniem. Z jednej strony Komisja poddała ocenie dane dotyczące przywozu, uzyskane od Turcji po wszczęciu dochodzenia antydumpingowego (tj. w czasie, w którym importerzy byli świadomi i powinni być świadomi dumpingu) i sięgające ostatniego okresu, tj. od czerwca do połowy października 2020 r. Z drugiej strony Komisja obliczyła wielkość przywozu z Turcji w tym samym czasie w okresie objętym dochodzeniem⁽⁵⁾ (tj. od czerwca do połowy października 2019 r.) oraz średnie miesięczne wielkości przywozu w całym okresie objętym dochodzeniem.
- (17) W tym przypadku Komisja uznała, że porównanie średnich miesięcznych wielkości przywozu w okresie po wszczęciu dochodzenia ze średnimi miesięcznymi wielkościami przywozu z Turcji w całym okresie objętym dochodzeniem będzie niewystarczające na potrzeby oceny kwestii, czy doszło do znacznego wzrostu przywozu w związku z rozwojem sytuacji rynkowej i efektem gromadzenia zapasów w wyniku obowiązujących środków ochronnych mających wpływ na produkt objęty postępowaniem. Komisja uznała zatem, że dokonując ustalenia, powinna oprzeć się na porównaniu średnich miesięcznych wielkości przywozu w okresie po wszczęciu dochodzenia z wartościami w tym samym czasie w okresie objętym dochodzeniem, aby lepiej oddać ewentualny wpływ obowiązujących środków ochronnych na kształtowanie się przepływów przywozu z Turcji w okresie objętym oceną⁽⁶⁾. W ramach porównania wielkości przywozu w okresie po wszczęciu dochodzenia z wielkościami przywozu w tym samym okresie w roku poprzednim dodatkowo uwzględniono by ewentualne efekty sezonowości⁽⁷⁾.
- (18) Jeżeli chodzi o wpływ środków ochronnych na przepływy przywozu z Turcji, Komisja zauważyła, że w całym 2019 r. (okres objęty dochodzeniem) na przywóz produktu objętego postępowaniem z Turcji wpływ miało szereg dostosowań do funkcjonowania środków ochronnych, co z kolei wpływało na kształtowanie się wywozu z Turcji.

⁽⁴⁾ Zob. wyrok Sądu (druga izba) z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie T-749/16, Stemcor przeciwko Komisji Europejskiej, pkt 33.

⁽⁵⁾ Okres objęty dochodzeniem („OOD”) obejmował okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

⁽⁶⁾ Przywóz produktu objętego postępowaniem z Turcji podlega środkom ochronnym od połowy lipca 2018 r. (w ramach kategorii produktu 1). W ramach środków ochronnych kontyngentami taryfowymi zarządza się w ujęciu kwartalnym. Dzięki porównaniu danych z tych samych okresów na obserwowaną tendencję w mniejszym stopniu będą oddziaływać liczne zmiany w zakresie zarządzania kontyngentami taryfowymi, jakie zaszły w całym okresie objętym dochodzeniem, czyli w całym roku (2019 r.), jako że w 2019 r. Turcja podlegała trzem odrębnym systemom w ramach systemu zarządzania kontyngentami taryfowymi.

⁽⁷⁾ Komisja zauważyła, że w przypadku produktu objętego postępowaniem w okresie letnim nastąpił spadek konsumpcji w porównaniu z okresem go poprzedzającym. Zastosowanie przedmiotowych okresów przez Komisję w tym przypadku pozwala zatem na uniknięcie wszelkich zakłóceń stanowiących ewentualny efekt związany z sezonowością.

- (19) Po pierwsze, styczeń 2019 r., w którym jak dotąd odnotowano najlepsze wyniki miesięczne, jeżeli chodzi o przywóz produktu objętego postępowaniem z Turcji, był jednocześnie ostatnim miesiącem stosowania tymczasowych środków ochronnych. W tym zakresie na rynku panowała niepewność co do kształtu ostatecznych środków antydumpingowych. Komisja zauważyła, że wszelkie niesprzedane do końca danego miesiąca wielkości bezcłowych kontyngentów taryfowych nie były przenoszone na kolejny okres, tj. wielkości bezcłowego kontyngentu taryfowego były „utracone”. Podobna sytuacja, tj. przejście z ostatniego miesiąca lub ostatnich miesięcy jednego okresu do nowego okresu obowiązywania środków, miała miejsce w kwartale luty–marzec 2019 r. Po drugie, w lutym, kwietniu, lipcu i październiku 2019 r. otwarto nowe partie bezcłowych kontyngentów taryfowych. W ramach środków ochronnych dotyczących określonych wyrobów ze stali każde otwarcie kontyngentu taryfowego skutkowało na ogół przywozem znacznych wielkości na wczesnych etapach każdego kwartału. Ponadto w sierpniu 2019 r. Komisja ogłosiła – w ramach pierwszego dochodzenia przeglądowego dotyczącego środków ochronnych w zakresie wyrobów ze stali – że nałoży na przywóz produktu objętego postępowaniem z Turcji 30-procentowy limit oprócz kontyngentu taryfowego dostępnego w ramach danej kategorii produktu, co doprowadziło do wzrostu przywozu przed wprowadzeniem takiej zmiany w ramach zarządzania kontyngentami taryfowymi.
- (20) Komisja podkreśliła również, że powyższe wydarzenia miały wpływ na wielkość przepływu przywozu, co potwierdzają dane statystyczne. W szczególności pierwsze, drugie i czwarte miejsce pod względem miesięcznych wielkości wywozu przez Turcję w 2019 r. zajęły odpowiednio styczeń, marzec i wrzesień (w niektórych przypadkach wielkości te znacznie przekraczały wielkości odnotowane w dowolnym innym miesiącu w tym roku) ⁽⁸⁾. Komisja stwierdziła zatem, że wszystkie te działania regulacyjne przeprowadzone w ramach środków ochronnych w zakresie wyrobów ze stali wywarły znaczny wpływ na zachowanie uczestników rynku oraz na tendencję w przepływach przywozu w całym roku.
- (21) Zmiany regulacyjne w zakresie zarządzania kontyngentami taryfowymi w mniejszym stopniu wpłynęły na sytuację obserwowaną w znacznie krótszym okresie (od czerwca do połowy października). Komisja porównała zatem średnią miesięczną wielkość przywozu z Turcji w okresie od czerwca do połowy października 2020 r. ze średnią miesięczną wielkością przywozu w tym samym okresie rok wcześniej, czyli w 2019 r.
- (22) Z porównania wynika, że średnia miesięczna wielkość przywozu z Turcji w tym okresie wzrosła o 6 %.

Wielkości przywozu (średnia miesięczna)	Okres objęty dochodzeniem (2019)	Czerwiec – połowa października 2019 r.	Czerwiec – połowa października 2020 r.	Współczynnik delta	
				Czerwiec – połowa października 2020 r. a okres objęty dochodzeniem	Czerwiec – połowa października 2020 r. a czerwiec – połowa października 2019 r. ⁽¹⁾
Turcja (tony)	227 875	164 897	174 986	-23 %	+ 6 %

⁽¹⁾ W praktyce średnie wielkości przywozu w tych miesiącach ponad dwukrotnie przekraczają średnie wielkości przywozu w pozostałych dziewięciu miesiącach w 2019 r.

Źródło: Baza danych Surveillance 2.

- (23) Komisja przeprowadziła dalszą analizę tendencji w zakresie przywozu w wybranym okresie i w odpowiednim czasie w okresie objętym dochodzeniem, aby ustalić, czy w tym przypadku wzrost na poziomie 6 % stanowi znaczny wzrost przywozu. W szczególności Komisja zauważyła, że we wrześniu 2020 r. wielkości przywozu z Turcji były znikome. Tak wyjątkowo nieznaczna wielkość przywozu w dużej mierze wynikała z faktu, że w ramach środków ochronnych w zakresie wyrobów ze stali Turcja praktycznie wykorzystwała cały krajowy kontyngent taryfowy w tym miesiącu w kategorii produktu 1 (do której należy produkt objęty postępowaniem), przez co byłaby w stanie prowadzić wyłącznie wywóz dowolnych znaczących ilości produktu objętego postępowaniem z zastosowaniem stawki celnej w wysokości 25 % ⁽⁹⁾. Tego rodzaju wyjątkowo nieznaczna wielkość przywozu we wrześniu 2020 r. w dużym stopniu wpłynęła na spadek średnich miesięcznych wielkości przywozu w odpowiednim okresie wybranym przez Komisję do celów przeprowadzenia porównania (od czerwca do połowy października 2020 r.). Jednocześnie Komisja wskazała, że dokładnie w tym samym miesiącu rok wcześniej, tj. we wrześniu 2019 r., odnotowano bardzo znaczną wielkość przywozu, co wynikało z faktu, że w październiku 2019 r. miały stać się skuteczne dostosowania wynikające z pierwszego dochodzenia przeglądowego dotyczącego środków ochronnych. Dlatego też przed wprowadzeniem tych dostosowań tureccy producenci dokonali wywozu bardzo znacznych ilości we wrześniu 2019 r.
- (24) W świetle ustaleń przedstawionych w poprzednim motywie Komisja uznała, że przywóz we wrześniu 2019 r. i we wrześniu 2020 r. nie jest reprezentatywny, w związku z czym przeprowadziła również ocenę poziomów przywozu, nie uwzględniając tego miesiąca w obu latach. Wynik takiego porównania potwierdził, że nastąpił bardzo znaczny

⁽⁸⁾ W praktyce średnie wielkości przywozu w tych miesiącach ponad dwukrotnie przekraczają średnie wielkości przywozu w pozostałych dziewięciu miesiącach w 2019 r.

⁽⁹⁾ Do czasu udostępnienia kolejnej partii krajowych kontyngentów taryfowych.

wzrost wielkości przywozu w porównaniu z tymi samymi miesiącami w okresie objętym dochodzeniem. Przykładowo w ramach porównania okresu czerwiec–sierpień 2020 r. i tego samego okresu w 2019 r. wzrost wyniósł 44 %. Znaczny wzrost, wynoszący 49 %, odnotowano by również w przypadku porównania okresu od czerwca do połowy października 2020 r. z tym samym okresem w 2019 r. bez uwzględnienia września. W świetle przedstawionych ustaleń Komisja stwierdziła, że w tym przypadku nastąpił znaczny wzrost przywozu.

- (25) W odniesieniu do tego kryterium rząd Turcji, Habas, CIB, grupy Colakoglu i Erdemir oraz konsorcjum użytkowników HRFS zakwestionowały okres zaproponowany przez skarżącego na potrzeby oceny kwestii, czy doszło do znacznego wzrostu przywozu. Strony te zaproponowały natomiast inne okresy na potrzeby przeprowadzenia takiego porównania, z których ich zdaniem wynika, że kryterium to nie zostało spełnione. Habas i konsorcjum użytkowników HRFS zasugerowały, że jeżeli porównano by w ujęciu kwartalnym te same okresy 2019 r. i pierwszą połowę 2020 r., tj. dwa pierwsze kwartały w obu latach, odnotowano by spadek przywozu. CIB oraz grupy Colakoglu i Erdemir twierdziły, że okres wybrany przez Eurofer, tj. czerwiec–lipiec 2020 r., jest zbyt krótki i tym samym niereprezentatywny. Ponadto CIB i konsorcjum użytkowników HRFS twierdziły, że wszelki wzrost przywozu stanowiłby jednak efekt poluzowania środków izolacji w Unii w związku z pandemią COVID-19, które nastąpiło w tym samym czasie co wczesne etapy okresu po wszczęciu dochodzenia. CIB twierdził, że Komisja musi porównać wielkość przywozu w okresie po wszczęciu dochodzenia z wielkością przywozu obserwowaną w okresie objętym dochodzeniem. Strona ta twierdziła również, że przywóz z Turcji wykazywałby równomierny spadek w okresie styczeń–maj 2020 r., a w czerwcu i lipcu 2020 r. wzrósłby jedynie do „swojego zwykłego poziomu”. Ponadto CIB twierdził, że Komisja nie powinna uwzględniać danych z okresu po wszczęciu dochodzenia, tj. z czerwca 2020 r., ze względu na wpływ domniemanej szczególnej sytuacji po okresie kwarantanny. W takim przypadku w wyniku porównania ze średnią miesięczną w okresie objętym dochodzeniem odnotowano by wzrost na poziomie 12 %, który kwalifikowałby się jako „bardzo skromny” wzrost, a nie „dalszy znaczny wzrost”. Pozostałe strony zaproponowały ocenę tendencji w przywozie zachodzących w pierwszych siedmiu miesiącach (styczeń–lipiec) w latach 2017–2020, tendencji w przywozie w latach 2017–2020 (w ujęciu rocznym)⁽¹⁰⁾, średniej miesięcznej w latach 2018 i 2019 w porównaniu ze średnią miesięczną w okresie styczeń–lipiec 2020 r., średniej miesięcznej w okresie styczeń–lipiec w latach 2018 i 2019 w porównaniu z tym samym okresem w roku 2020 oraz średniej miesięcznej w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z wielkością przywozu w lipcu 2020 r.⁽¹¹⁾, w celu wykazania, że wystąpił spadek przywozu. Grupy Colakoglu i Erdemir zakwestionowały również fakt, że wniosek nie zawierał żadnych danych w zakresie przywozu dotyczących okresu między końcem okresu objętego dochodzeniem a wszczęciem dochodzenia, mimo upływu czasu między tymi dwoma wydarzeniami.
- (26) Ponadto konsorcjum użytkowników HRFS twierdziło również, że rejestracja spowodowałaby spadek poziomu przywozu i braki w dostawach, co zagroziłoby działalności zakładów produkcyjnych należących do niektórych użytkowników, zlokalizowanych w Unii. Można domniemywać, że spowodowałoby to zakłócenie rynku i nieodwracalną szkodę dla niezależnych użytkowników produktu objętego postępowaniem.
- (27) Wszystkie zainteresowane strony, które zareagowały na wniosek o rejestrację przedstawiony przez Eurofer, zgodnie twierdzą, że ze względu na wpływ nałożonych na Turcję środków ochronnych w zakresie wyrobów ze stali nie byłaby ona w stanie osiągnąć dalszego wzrostu wywozu w kolejnych miesiącach (tj. w miesiącach poprzedzających nałożenie tymczasowych środków antydumpingowych), a zatem Komisja powinna odrzucić wniosek o rejestrację.
- (28) Jeżeli chodzi o poszczególne okresy zaproponowane przez strony, Komisja odsyła do uzasadnienia i wyjaśnień, które przedstawiła w sekcji 3.2 powyżej. Szereg argumentów w tym zakresie wymaga jednak przedstawienia konkretnego kontrargumentu. Po pierwsze, Komisja zauważa, że chociaż zazwyczaj porównuje również średnie miesięczne wielkości przywozu w okresie po wszczęciu dochodzenia ze średnimi poziomami przywozu w okresie objętym dochodzeniem, to jednak takie porównanie nie zawsze jest odpowiednie. W tym przypadku Komisja uznała i wyjaśniła w motywach 16–20 powyżej, że w świetle szczególnych warunków rynkowych dotyczących przywozu objętego dochodzeniem zastosowanie średnich wielkości przywozu z roku 2019 nie stanowi najodpowiedniejszej podstawy do porównania.
- (29) Po drugie, Komisja zauważa, że w jednym z wniosków odnoszono się do tendencji w okresie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia antydumpingowego. Nie jest to zgodne z ustaleniem, z którego wynika, że źródłem informacji o dumpingu ze strony Turcji jest publikacja zawiadomienia o wszczęciu. Oceniając zasadność wniosku o rejestrację, nie należy zatem uwzględniać tendencji w przywozie w okresie poprzedzającym czas, w którym importer mógł być świadomy istnienia dumpingu.

⁽¹⁰⁾ Konsorcjum użytkowników HRFS.

⁽¹¹⁾ Grupy Colakoglu i Erdemir.

- (30) Po trzecie, Komisja zauważa również, że o ile wniosek Eurofer stanowi punkt wyjścia analizy, to jednak Komisja także musi przeprowadzić własną kompleksową analizę. W tym zakresie Komisja dysponuje zbiorem bardziej aktualnych danych niż dane przedstawione przez Eurofer we wniosku (tj. posiada dane za okres do połowy października 2020 r.)⁽¹²⁾. Ponadto z przyczyn wyjaśnionych powyżej Komisja uznała również, że odpowiedniejszym rozwiązaniem jest porównanie tego zbioru danych z danymi z tego samego czasu w okresie objętym dochodzeniem.
- (31) Komisja uznaje zatem, że w poszczególnych wnioskach nie przedstawiono żadnych przekonujących powodów, dla których umożliwiłyby one lepszą ocenę tendencji w przywozie w porównaniu z oceną przedstawioną w sekcji 3.2. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.
- (32) Jeżeli chodzi o argumenty, zgodnie z którymi ze względu na obowiązywanie środków ochronnych w żadnym wypadku nie doszłoby do dalszego znacznego wzrostu przywozu, Komisja nie zgodziła się z nimi z następujących powodów.
- (33) Po pierwsze, rejestracja nie przesądza o decyzji dotyczącej poboru należności z tytułu tymczasowych ceł antydumpingowych z mocą wsteczną. Kwestia, czy środki ochronne uniemożliwią wzrost przywozu do czasu nałożenia środków tymczasowych, wymaga oceny w kontekście ewentualnego poboru należności z tytułu ceł z mocą wsteczną⁽¹³⁾.
- (34) W każdym przypadku Komisja uznaje, że w wyniku zmian wprowadzonych w drodze środków ochronnych od dnia 1 lipca 2020 r. Turcja podlega krajowym kontyngentom taryfowym, których kwartalne wielkości określono w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/894⁽¹⁴⁾. W przypadku wykorzystania tych wielkości Turcja nadal może jednak prowadzić wywóz do Unii⁽¹⁵⁾.
- (35) Komisja nie zgadza się jednak z twierdzeniem, że fakt ten jako taki automatycznie uniemożliwiłby znaczny wzrost przywozu z Turcji w okresie poprzedzającym nałożenie ewentualnych tymczasowych ceł antydumpingowych. Wynika to z faktu, że zanim upłynąłby ostateczny termin na ewentualne wprowadzenie ceł tymczasowych, tj. do połowy stycznia 2021 r., w odniesieniu do Turcji otwarto by dwie partie bezcłowych krajowych kontyngentów taryfowych⁽¹⁶⁾. Ponadto każde ewentualne porównanie wielkości przywozu do celów oceny zasadności poboru ceł z mocą wsteczną może również obejmować okres poprzedzający czas, w którym wobec Turcji wyznaczono krajowe kontyngenty taryfowe, jak wyjaśniono w motywach 18 i 19 powyżej. Dlatego też na tym etapie nie ma dowodów na to, że łącznych wielkości, które Turcja może wywozić bezcłowo (i według 25-procentowej stawki celnej) do czasu ewentualnego nałożenia tymczasowych środków antydumpingowych, nie można zakwalifikować jako dalszego znacznego wzrostu. Komisja w każdym przypadku będzie w stanie sformułować wniosek w tej kwestii dopiero wówczas, gdy trwające dochodzenie zakończy się nałożeniem ostatecznych ceł antydumpingowych.
- (36) Komisja odrzuca zatem argumenty, zgodnie z którymi ze względu na obowiązywanie środków ochronnych należy wykluczyć możliwość wystąpienia dalszego znacznego wzrostu przywozu.
- (37) Ponadto Komisja zauważa, że przedmiot uwagi konsorcjum użytkowników dotyczącej wpływu rejestracji na dostawy produktu objętego postępowaniem i na niezależnych użytkowników nie wchodzi w zakres wymogów prawnych objętych oceną przy podejmowaniu decyzji w sprawie rejestracji przywozu. Z tego względu Komisja nie przeprowadza oceny tej kwestii na tym etapie postępowania.
- (38) W świetle powyższych ustaleń Komisja uznała, że drugie kryterium rejestracji również zostało spełnione.

3.3. Osłabianie skutków naprawczych cła

- (39) Komisja dysponuje dostatecznymi dowodami na to, że dalszy wzrost przywozu z Turcji po nadal spadających cenach spowodowałby dodatkową szkodę.
- (40) Jak ustalono w sekcji 3.2, istnieją wystarczające dowody na znaczny wzrost przywozu produktu objętego postępowaniem.

⁽¹²⁾ W przedstawionym przez Eurofer wniosku o rejestrację uwzględniono jedynie dane za czerwiec i lipiec 2020 r.

⁽¹³⁾ Tj. jeżeli dostępne są dane dotyczące przywozu za dany okres podlegający ocenie w celu ustalenia, czy pobór ceł z mocą wsteczną jest uzasadniony.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/894 z dnia 29 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali, Dz.U. L 206 z 30.6.2020, s. 27.

⁽¹⁵⁾ Z zastosowaniem stawki celnej w wysokości 25 % do czasu otwarcia następnej partii kontyngentów taryfowych w kolejnym kwartale.

⁽¹⁶⁾ Partie dotyczące odpowiednio kwartałów październik–grudzień 2020 r. i styczeń–marzec 2021 r.

- (41) Ponadto istnieją dowody na tendencję zniżkową cen importowych produktu objętego postępowaniem. W tym zakresie ceny importowe przy przywozie z Turcji do Unii w okresie od czerwca do połowy października 2020 r. spadły średnio o 13 % w porównaniu z tym samym okresem w 2019 r. oraz o 14 % w porównaniu ze średnią miesięczną w okresie objętym dochodzeniem.

Okres	OD (2019)	Czerwiec – połowa października 2019 r.	Czerwiec – połowa października 2020 r.	Współczynnik delta	
				Czerwiec – połowa października 2020 r. a ODD	Czerwiec – połowa października 2020 r. a czerwiec– połowa października 2019 r.
Średnia cena jed- nostkowa (EUR/t)	493	488	422	-14 %	-13 %

Źródło: Baza danych Surveillance 2.

- (42) Biorąc pod uwagę ramy czasowe, wielkość takiego przywozu oraz inne okoliczności, takie jak sposób ustalania cen przez producentów eksportujących, taki dalszy wzrost przywozu po wszczęciu postępowania mógłby z dużym prawdopodobieństwem poważnie osłabić skutki naprawcze wszelkiego ewentualnego cła ostatecznego, chyba że takie cło zastosowano by z mocą wsteczną.
- (43) W związku z tym Komisja uznała, że trzecie kryterium rejestracji również zostało spełnione.

4. PROCEDURA

- (44) Komisja stwierdziła, że istnieją wystarczające dowody, by uzasadnić poddanie rejestracji przywozu produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 14 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (45) Wszystkie zainteresowane strony wzywa się do przedstawienia opinii na piśmie, a także do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpią one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

5. REJESTRACJA

- (46) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego postępowaniem powinien zostać poddany rejestracji, tak aby zagwarantować, w razie wprowadzenia cel antydumpingowych w wyniku dochodzenia, możliwość pobrania tych cel od zarejestrowanego przywozu z mocą wsteczną, przy spełnieniu niezbędnych warunków, zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- (47) Jakakolwiek kwota przyszłej należności oparta będzie na wynikach dochodzenia antydumpingowego.
- (48) W zarzutach zawartych w skardze skutkującej wszczęciem dochodzenia antydumpingowego szacuje się, że w przypadku produktu objętego postępowaniem margines dumpingu wynosi 4–8 %, a poziom usuwający szkodę 10–25 %. Kwotę ewentualnej przyszłej należności można oszacować na poziomie najwyższego marginesu dumpingu szacowanego na podstawie skargi, a mianowicie maksymalnie 8 % w stosunku do wartości importowej CIF produktu objętego postępowaniem.

6. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (49) Wszelkie dane osobowe zgromadzone w kontekście przedmiotowej rejestracji będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym poleca się organom celnym, na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036, podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywozu do Unii niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyrobów ciętych na wymiar i taśm), niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowanych, niepowleczonej ani niepokrytych. Produkty te to wyroby pochodzące z Turcji obecnie oznaczone kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kod TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 i 7226 91 99.

2. Obowiązek rejestracji wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Wszystkie zainteresowane strony wzywa się do przedstawienia opinii na piśmie, dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty lub zwrócenia się z wnioskiem o przesłuchanie w ciągu 21 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
